

Marisol – José Rivera

Ovatko yhteiskunnalliset rakenteet ja perinteet meidän suojaverkkomme,
kuin suojelusenkeli, johon olemme tottuneet? Mitä jos – markkinoiden,
Jumalan, taikka valtion priorisoinnin takia – joutuisimmekin omillemme,
vaille suojelusenkeliä, huolehtimaan omistamme kaottisessa maailmassa?

Jose Rivera

Jose Rivera syntyi Puerto Ricon San Juanissa 1955, ja kasvoi pienessä maatilalla Espinossa, kunnes hänen isänsä vei perheen USA:n Long Islandiin pakoon Puerto Ricon talousvaikeuksia.

Näytelmien (House of Ramon Iglesia, Marisol, The Promise, Each Day dies with Sleep) lisäksi hän on työskennellyt paljon television parissa (Eerie, Indiana , Family Matters), mm. Embassy Televisionin vakituisena kirjoittajana sekä Columbia Tristarille. Hän on hiljattain siirtynyt pitkien elokuvien pariin, niittäen mainetta Moottoripyöräpäiväkirja (Diarios de motocicleta) – elokuvalla.

Marisol - Synopsis

Marisol, nuori nyoricolainen nainen, työskentelee Manhattanilaisessa kustantamossa, ja välttää hätäisesti golf-mailalla häiriköivän psykopaatin hyökkäyksen metrossa. Hänen elämänsä tästä eteenpäin muuttuu täysin, sillä myös hänen kaupunkinsa, sekä sen asukkaat, ovat täysin muuttuneet juuri tuolla hetkellä...

Mikään ei enää noudata normaalilogiikkaa.

Marisol matkaa sotatanteretta muistuttavilla kaduilla kohti kodittomien ja osattomien maailmaa, löytää suolaksi muuttunutta ruokaa, ja tapaa matkan varrella MasterCardinsa hukanneen turkisen naisen, tutun työkaverinsa, josta on tullut kodittomia polttava skinhead, sekä tämän veljen, joka synnyttää millä hetkellä hyvänsä...

Marisol on apokalyptinen, Dantelainen, musta komedia nuoren naisen, Marisol Perezin, matkasta läpi yllättäen muuttuneen New Yorkin – hänen suojeleuskelinsä jätettyä hänet vallankumouksellisten enkelten kosmista taistelua vanhuudenraihnaista Jumalaa vastaan.

Translation Copyright (c) 2005 Dmitry Tolonen

Dmitry Tolonen
Ohjaaja/Director

Näytökäännös näytelmästä:

Marisol
(José Rivera)

Ensi-ilta: New York Shakespeare Festival, NYC (Michael Greif) - toukokuu 1993.

Henkilöt:

Enkeli.

Marisol.

Nuori nainen.

Golfmaila, Jäätelömiest, Lenny, Arpikudos.

June.

Turkisinainen.

Radioääni/kuuluttaja.

Äänet, Kodittomat.

Aika ja Paikka:

New York, tänään.

Ensimmäinen näytös

Kohtaus 1

New York City, juuri nyt.

Valot syttyvät ylänäyttämön levyiselle ja teatterin korkuiselle tiiliseinälle. Seinässä olevia ikkunoita suojaavat turvakaltrit. Korkeimmalla olevat ikkunat on suljettu lankuilla.

Spraymaalattuna seinälle seuraava graffitiruno:

**Kuu nostaa kuolleiden sielut ylös taivaaseen.
Uusi kuu on pimeä ja tyhjä.
Se täyttyy joka kuukausi
uusilla, hohtavilla sieluilla
sen jälkeen kantaa äänettömän taakkansa Jumalalle. HERÄÄ.**

Sana "Herää" näyttää siltä, kuin sen olisi joku muu lisännyt runoon jälkeensä.

Seinästä alaspäin viistoon laskeutuvat pitkät tikkaat. Niillä istuu Marisolin suojelusenkeli. Enkeli on ottanut nuoren musta naisen muodon. Hänellä on päällään reikäiset farkut, tennarit ja musta T-paita. Enkelin mustan timanttiniitein koristellun mustan nahkatakkin selällä roikkuu elottomasti hopeiset enkelinsiivet. Vaikka hän säteilee valtavaa lämpöä ja valoa, hänessä on jotain väsynyttä ja yksinäistä; hän näyttää urbaanilta sissiltä, kärsivältä, loppuunpalaneelta, menetetyt aatteen sotilaalta. Enkeli katsoo alla kehittyvää kohtausta levottomana.

Taivaalla leijuu pieni, läpinäkyvään lasikaappiin istutettu kultainen kruunu.

Valot syttyvät metrovaunussa; jota esittää törkyinen penkki.

Myöhään illalla. Myöhään talvella.

Marisol Perez, viehättävän näköinen Puerto Ricolainen nainen, 26, istuu metrovaunussa. Marisolilla on tummat hiukset ja syvästi tummat, älykkäät silmät. Hän on nuori koulutettu kaupunkilainen; fiksusti pukeutunut, kulkee New York Times käsissään, ja paluumatkalla kovan Manhattanin toimistotyöpäivän jälkeen Broxissa sijaitsevaan asuntoonsa. Hänellä on yllään raskaat talvivaatteet. Hänellä ei ole aavistustakaan että enkeli seuraa häntä.

**METROKUULUTTAJA ...ja hyvää illanjatkoa kaikille
naismatkustajillemme. Seuraavksi 180. kadun
pysäkki, joka on päätepysäkki. Liikkukaa ripeästi,
varjelkaa tavaroitanna älkääkä luottako kehenkään.**

(Golfmaila astuu vaunuun. Hän on nuori valkoinen mies likaisessa mustassa T-paidassa ja repaleisissa farkuissa; hänen rasvaiset hiuksensa roikkuvat liekehtivien silmien edessä. Kengät ovat rikki ja hänen mielensä järkkynyt. Mies katsoo Marisolia ja 'ampuu' häntä konekivääri-mailallaan.

Marisol on totuttautunut näyttämään pelottomalta metrossa. Hän syventyy lehteensä. Mies puhuu Marisolille).

GOLFMAILA Itse shokki se lopulta minut vei. Olin niin shokissa etten pystynyt näkemään muuta kuin kipua ympärilläni: kierresyöksyssä olevia pieniä kivun pyrstötähtiä johtuen siitä, mitä enkeli oli juuri kertonut minulle.

(Odottaa reaktiota Marisolilta)

Näetkös, hän oli aina ollut *takanani*. Olin jo ehtinyt *luottaa* häneen. Oma jumalansiunaama pieni enkeli! Oma lahjani taivaasta!

(Ei mitään. Golfmaila liikahtaa Marisolia kohti, joka nostaa nopeasti katseensa arvioiden uhkaa).

MARISOL Auta armias, jos tuut mesoo mulle!

GOLFMAILA ...mutta eilen illalla hän ryömi laatikkooni 180. kadulla Bronxissa. Minä nukuin; ei erikoisia mielenliikutuksia muuten kuin tavanomainen paniikki mahani tyhjyydestä, piiskaava tuuli ja miten, oi, miten voisin korvata kadonneen Citibank MasterCardini?

MARISOL Mulla ei ole rahaa.

(Marisol yrittää välttää miestä, esittäen viileää. Mies seuraa.)

GOLFMAILA ...taittoi hopeat enkelinsiivensä nahkatakkinsa alle ja hiipi pahvilaatikkooni viime yönä... luoden ilmavirran, säikähtäen herättäen minut, tunnustaen, että hänen olisi *jätettävä minut ainiaaksi...*

MARISOL *(hätkähtäen)* mee jätkä hankkimaan itelles duuni!

GOLFMAILA *Etkö tajua?* Hän pelasti minut kerran natsiskinien polttoleikeiltä Van Cortlandin Parkissa! Tajuaako rouva nyt? Asun kadulla! Olen mennyttä miestä ilman suojelusenkeliä! Musta tulee purtavaa... vitunmoinen alkupala kaikille Hitlerjugendeille ja heidän kanistereilleen...

(Mies syöksyy repimään lehteä Marisolilta. Marisol hyppää pystyyn, valmiina tappeluun).

MARISOL *(Jumalalle)* Okei, Jumala! Tapa se! Vedä sitä turpaan nyt!

GOLFMAILA *(oikeasti huolestunut)*: joka tarkoittaa, ettei sinuakaan enää suojella. Sinun suojelusenkelisi jättää sinut. Tarkoittaen, että seuraavan neljän, viiden sekunnin aikana, voisin vaikuttaa koko elämäsi kulkuun...

MARISOL *(Jumalalle)* Räjäytä se palasiksi! Muuta suolapatsaaksi!

GOLFMAILA *(Rauhallisena, miltei säälien)*: voisin tehdä sinusta minut. Voisin hoitaa, että aina kun katsot peiliin...joka kerran kun uneksit...tai suljet silmäsi jotenkin toivottomasti uskoen, että tämä pelastaa sinut painajaisilta...*uskot muuttuneesi minuksi...*

(Mies liikahtaa taas Marisolia kohti, ja enkeli reagoi. Korvia raastava huuto metron jarruttaessa, heittäen Marisolin ja miehen yht'äkkiä toiselle puolelle vaunua. Mies kaatuu. Marisol käyttää mahdollisuutta hyväkseen ja puskee häiriintyneen miehen, ja juoksee metrosta kadulle. Vaunussa pimenee. Mies menee pimeään alla.)

Kohtaus 2

Valot syttyvät kadulla: pieni, tyhjä alue jossa runneltu kaupungin roskasäiliö. Sataa kevyesti lunta. Värisevä Marisol pysähtyy katsomaan ylös. Ristii itsensä.

MARISOL Kiitos.

(Ei vastausta Enkeliltä. Lumisade loppuu Marisolin poistuessa kadulta ja saapuu:)

Kohtaus 3

Valot syttyvät Marisolin asuntoon: sänky, pöytä, lamppu, kello, kylpyhuone kulisseyssä, ja seinällä isokokoinen, romantisoitu kuva perinteisestä katolisesta suojelusenkelistä.

Hän kiirehtii sisään, läimäyttäen ja lukiten oven lukkoon. Juoksee ikkunalle tarkistaakseen että portit ovat lukitut.

Hän haukkoo henkeään. Ottaa takin päältäään. Huomaa torakoiden armeijan lattialla. Polkee ne vihoissaan, kunnes viimeinenkin on mennyttä. Tämä helpottaa.

Marisol rojahtaa sängylle, ja mukiloi tyynyänsä vihaisesti. Uupuneena, hän tarkastaa että tyynyn alle laitettu veitsi on paikallaan. Laittaa sen takaisin ja käy makaamaan sängylle, hengittäen syvään ja rauhoittaen itseään.

Vaihtaessaan vaatteita hän tekee itselleen juoman ja juo sen siltä istumalta. Käy läpi sängyn alla olevat esineet: krusifiksin, hevosenkengän, jäniksenkypälän, rukouskortit, milagroja, lääkenyytit, Buddhapatsaat ja muut taikakalut. Marisol ristii itsensä ja sulkee silmät.

MARISOL Matteus, Markus, Luukas, Johannes
Levon, sängyn, siunaajiksi
Neljä kulmaa minun sängyssäni
Neljä enkeliä yllä pääni
Yksi vahtimaan, yksi rukoilemaan
Kaksi sieluani ylös kantamaan.

(Marisol ristii itsensä, avaa silmät ja asettuu makuulle. Kuuluu ääniä. Ne tulevat Marisolia kohti asunnon eri puolilta. Ovia paiskotaan, pulloja rikotaan, lämpöpattereita hakataan ja stereoita soitetaan. Sitten äänet yhtyvät:)

ÄÄNI 1 *(naisääni) Ave Maria purissima, minne lämmitys on kadonnut?*

(Marisol pomppaa pystyyn. Hän ei kestä tätä melua tänään...)

ÄÄNI 2 *(kirkuva naisääni) Matthew? Sandy täällä! Mä tiedän et sä oot siellä! Tuu esiin senkin luonnoton kyrpä!*

(Marisol alkaa hieromaan jyskyttävää päätään)

ÄÄNI 3 *(miesääni) Aa joo joo jätkä auta ny mies kun ne potki mun vitun pään auki...*

(Marisol syöksyy ikkunalle, ravistaen ikkunarautoja)

MARISOL Mira, jotkut yrittää nukkuu täällä!

ÄÄNI 2 Matthew, mä oon nyt tosi vittuuntunu, Matthew, avaa se saatanan ovi!

ÄÄNI 1 *Minne lämmitys on kadonnut!* Ei ole mitään lämmitystä, vittu!

ÄÄNI 2 Mattheee-eeew!

(Marisol pujahtaa takaisin sänkyyn, peittäen korvansa melulta. Äänet voimistuvat ja nopeutuvat, menevät ristiin)

ÄÄNI 3 ...mä yritin vaa myydä niille vähän kamaa hei...

ÄÄNI 2 Matthew, jumavitunlauta, se oon mä, sandy! Sandy! Sun gimmakaveri, kusipää!

ÄÄNI 1 Mä kuolen tänne ilman *El vitun lämmitystä*, coño!

ÄÄNI 2 Maaaaaatheeeeeew! Avaa tää ovi!

ÄÄNI 3 ...ja niiden piti potkii mu pää sisään oho kato hahah siinä menee mun aivokokkelit ympäri lattioita varo mä tallean niitä jos mä en varo mun ois pitäny vittu saada niiden virkamerkit...

(Marisol hakkaa lattiaa kengällään).

MARISOL Jotkut menee töihin aamulla!

ÄÄNI 3 ...joo taidan tästä noukkia mun aivot hei aiijä hakee lapion ja korjaan talteen mun verisen ajatuskoneiston tästä lino(leumi)lattialta, imasta pesusienellä mun hajamieliset ajatukset...

ÄÄNI 2 Nyt riitti, Matthew! Sä kuolet. Mä palaan aseensa kanssa ja sä kuolet! Ja sit mä tapaa kaikki muut tässä talossa – mukaanlukien lapset!

(Äänet kaikkoavat. Marisol odottaa. Olettaen rauhan palanneen, Marisol palaa sänkyyn ja yrittää nukkua. Tauko. Marisolin torkahtaessa kuuluu kovaäänistä koputtamista ovelle).

ÄÄNI 2 Matthew! Mä palasin! Mulla on mun isän pistooli! Ja jätkä tulee delamaan – nyt!

(Marisol ryntää ovelle)

MARISOL Matthew ei asu täällä! Sä oot väärällä ovelle!

ÄÄNI 2 Matthew, kuka toi on??!

MARISOL Matthew asuu naapurissa!!

ÄÄNI 2 Onks toi sun uus tyttöystävä, Matthew?!
Jumalauta, nyt sä todella delaat. Sä oot tosi vainaa
nyt!

(Asetta ladataan. Marisol juoksee piiloon. Enkeli reagoi. Yht'äkkiä, kirkas valo valtaa näyttämön. Täydellinen hiljaisuus: kolina, hakkaaminen ja kirkuminen on loppunut. Kuulemme heinäsiirkoja. Marisol, hämmästyksissään tyynestä, menee ovelle ja katsoo tirkistysreiästä läpi. Varovaisesti, hän avaa oven. Oven toisella puolella on pieniä kasa suolaa. Marisol katsoo sitä ihmeissään, ja sitten kumartaa koskettaakseen suolaa, antaen sen valua sormiensa välissä).

MARISOL Suolaa?

(Säikähtyneenä, ja tajuamatta tilannetta, Marisol sulkee ja lukitsee oven pikaisesti. Hakeutuu sänkyyn ja sammuttaa valot. Pimenee kaikkialla paitsi enkelin yllä).

Kohtaus 4

Valot muuttuvat Enkelin lasketessa tikkaita pitkin Marisolin sängylle.

Marisol tuntee valtavan lämmön, joka Enkelistä lähtee. Enkeli perääntyy, jottei polttaisi häntä. Enkeli menee ikkunan luo ja katsoo ulos. Hänen ääntänsä on kevyesti vahvistettu. Hän puhuu suoraan Marisolille, joka nukkuu.

Marisolin ikkunan läpi paistava valo nousee kohtauksen aikana tasaisesti, kunnes se lopussa paistaa vahvasti kuten aamuvalo.

ENKELI Mies palvoo palopostia Taylor Avenuella, Marisol.
Hän ripustaa rukousnauhaa sen ympärille,
polvistuen hartaasti. Vanha nainen myy siunattua
kananverta minigrip - pussissa. Van Cortland
Parkissa sytytetään liekkeihin uusi koditon.

(Enkeli ravistuttaa ikkunarautoja)

Lopettakaa toi paska satanan natsit!

(Hän menee Marisolin oven luo ja tarkistaa lukon. Polkee torakoita. Ryhdistäytyy).

Paras juttu joka tälle kaupungille voisi tapahtua, olisi välitön evakuointi ja sitä seuraava massiivinen tulipalo. Usko pois. Polttaa taivasiin koko pulju., tasata rauniot. Sitten laittaa noiden haihtuneiden unelmien tuhkat suureen urnaan ja istuttaa urna parin tuhannen lipevän politiikon pöydälle. Antaa niiden haistella onnettomuutta niinku mekin joudumme.

(Enkeli menee Marisolin sängylle ja katsoo tätä. Marisolin sydän sykkii nopeammin ja hänen hengityksensä kiihtyy)

Mihin sinä uskot, Marisol? Uskotko minuun? Vai uskotko aisteihisi? Jos näin, mikä maku tuo on suussasi?

(Enkeli naksauttaa sormiaan. Vaikka Marisol reagoi, hän pysyy unessa läpi kohtauksen)

MARISOL (maistaen) mmmh, voi luoja, “arroz con gandules”! Mmmm!

ENKELI Mikä on mieluisin tuoksusi, Marisol?

(naksauttaa)

MARISOL (haistaen) Valtameri! Haistan meren!

ENKELI Pidätkö seksistä, Marisol?

(naksauttaa. Voimakkaat seksuaalinen virta valtaavt Marisolin ruumiin ja miltei heittää hänet sängystä. Lopuksi, Marisol venyttelee kuin kehräävä kissa: uupuneena mutta tyytyväisenä).

MARISOL (nauraen) Tää villi energia virtaamaa mun kropan läpi!

ENKELI Tässä suuri mahdollisuutesi, kultaseni; Mitä haluaisit kysyä Herran Enkeliltä?

(Enkeli lähestyy häntä)

MARISOL *(täynnä energiaa)* Oletko todella oikea? Ootsä totta? Teetsä Bronxista turvallisen mulle? Teetkö ihmeitä ja alennat mun vuokraa? Onks' totta että enkelten suosikkiruokaa on Thousand Island -kastike? Onko totta että teidän paska tuoksuu mangoilta ja et kun te ootte jurrissa te puhutte portugalia?!

ENKELI kultapieni, viime kerta kun *mä* olin humalassa...

(Marisol saa kauhistuttavan ajatuksen)

MARISOL Oota – oota hetki; oonko mä kuollut? Kuolinko mä tänään? Oliko se se golfmies? Hakkasko se mut kuoliaaksi? Voi ei. Mä oon ollut kuollut koko illan. Kun mä katson ympärille niin Kuolema on mun kärsiny kämpä Bronxissa. Ei tää voi olla Kuolema! Ei toisella puolella voi/saa olla tämmösiä huonekaluja!

ENKELI Voi luoja, sä olet söpö, mä voisin syödä sut suihin. Ei – sä olet vielä elossa.

(Marisol on helpottunut – sitten hän koskettaa vatsaansa, ja saa uuden innostavan, villin idean)

MARISOL Olenko mä raskaana Herran siemenestä?! Uiko uusi Messias mun sähköistetyssä kohdussa? Kasvattaako Jumalan supersperma mytologista kukkaa salaisessa kasvihuoneessaan, minun sisällä? Maistuukohan aamupahoinvointini ehtoollisviiniltä?

ENKELI Ei, lapseni, Ei ei ei, ei lasta. Ei. Lasta.

(Tauko. Marisol on hiukan pettynyt).

MARISOL Noh? Miten on sit? Ootsä oikee vai et? Koska jos sä oot ja Jumala on totta ja Evankeliumit on totta, niin tää olis oikea hetki kertoa mulle. Koska mä kerran etsin enkeleitä, etsin, jokaisesta lapsuuteni varjosta – mut en koskaan mitään löytänyt. Mä luulin, että löytäisin sut sävelten sisältä, kun mä lauloin itselleni lapsena. Niiden laulujen sisältä, jotka vaivutti mut uneen ja pelasti mut kuolemasta pelkoon. Mut mä en löytänyt sua.

(Enkeli ei vastaa. Hänen hiljentymisensä - jo itse ilmestyminenkin – alkaa järkyttää Marisolia)

Kamoon! Kertokaa joku siellä ylhäällä miksi mä elän tämmöstä elämää! Mitä oikeen tapahtuu? Miksi on julistettu sota lapsia vastaan? Miksi omenat on kuollu sukupuuttoon? Miksi ne suunnittelee ihmis-tuholaisainetta, jota pudotettaisiin lentokoneesta Bronxin ylikansoitetuille alueille. Miksi sininen (väri) on kadonnut taivaalta? Miksi sadevesi polttaa ihoni punaiseksi? Miksi lehmät tuottavat suolaista maitoa?

Ja mitä kuulle tapahtui?!

Minne se hävisi? Kuinka kukaan ei ole nähnyt kuuta melkein yhdeksään kuukauteen?

(Marisol yrittää epätoivoisesti estää kyynelten tulvaa. Enkeli kiipeää sänkyyn Marisolin kanssa. Kosketus Enkelin kanssa saa Marisolin haukkomaan henkeä. Hän avaa suunsa huutaakseen, mutta mitään ääntä ei synny. Marisol romahtaa – hänen koko ruumiinsa menee veltoksi. Marisol laskee päänsä Enkelin syliin. Sähkövirta kulkee Marisolin kehon läpi. Hän ei tunne kipua, pelkoa tai yksinäisyyttä. Enkeli silittää hänen hiuksiaan).

ENKELI

Minä sysäsin sydämesi alulle, Marisol. Minä punoin hermorasiasi. Minä virtasin sikiöveren kanssa oikeaan suuntaan ja muutin nuorten keuhkojesi vaahdon hapeksi. Kun olit kuusi ja vanhempasi kiistelivät, autoin sinua kuvittelemaan että olit veden alla; että olit kylmäverinen kala syvällä meren pohjassa, kaukana ja turvassa. Kun rasistit ajoivat sinut pakoon koulusta kymmenen ikäisenä, kiljuen...

MARISOL

...”tappakaa latiino”

ENKELI

...minä loin niistä pikkuhirviöistä suolapatsaita! Viimeksi kun laskin, yksi lentokonetapaturma, viallisen hissien putoaminen, oikeistolaisfanaatikon pistooliriehuminen ja kuusikymmentäkuusi-tuhatta kuusisataa ja kolme erillistä väkisinmakaamista jäi tapahtumatta minun takiani.

MARISOL Vau. No nyt ei tarvi olla niin vainoharhainen...?

(Enkeli nousee yllättäen sängystä. Marisol käpertyy sikiöasentoon. Enkeli on hermostunut, täynnä vihaista energiaa, levoton)

ENKELI Ja nyt huonot uutiset.

(Enkeli palaa ikkunan luo. Hän on hiljentyy hetkeksi silmäillessään Bronxin tuhoutunutta aluetta).

MARISOL *(huolestuneena)* Mitäh?

(Enkelin on vaikeata kertoa Marisolille, mikä hänen mieltään painaa)

ENKELI En olet sinun ymmärtävän kaikkia nyt tapahtuvan poliittisia ulottuvuuksia. Mutta sinulla on silmät. Kysyit minulta lapsista ja sodasta ja kuun kohtalosta: olen kysynyt itseltäni samoja kysymyksiä tuhannen vuoden ajan.

(kuulemme kaukaisia räjähdyksiä. Marisolin ruumis reagoi täristen).

MARISOL *(kuiskaten)* mikä tuo ääni on?

ENKELI Maailmankaikkeuden ruumis on sairas, Marisol. Tähtiradat ovat kuluneet puhki, pahoinvoivat tähdet hoitavat rakkojaan ja tulehtuneita haavojaan, saastutetulla maalla on korkea kuume, ja kaikkialla maailman sielua vaivaa muistinmenetys, ikävystyminen ja neuroottiset pakkomielteet.

MARISOL *(peloissaan)* Miksi?

ENKELI Koska Jumala on vanha ja kuolemaisillaan. Koska Jumala vie meidät kaikki mennessään. Ja koska aivan liian pitkän ajan, olen katsonut muualle. Yrittänyt pysäyttää valtavaa verenvuotoa pienillä käsilläni. Pienillä rukouksillani. Mutta se ei ole toiminut ja koska tiesin, että jos en tee jotain heti, niin olisi liian myöhä.

MARISOL *(peloissaan)* Mitä sä olet tehnyt?

ENKELI Järjestin kokouksen. Ja vetosin Taivaallisia Hierarkioita – Serafeja, Kerubeja, Valtaistuimia,

Herruuksia, Valtoja, Voimia, Hallituksia,
Arkkiengeleitä ja Enkeleitä – äänestämään ja
pysäyttämään maailmankaikkeuden
tuhon...tappamalla seniilin Jumalamme. Ja he
äänestivät. Kuuntele tarkkaan, Marisol: enkelit
tulevat teurastamaan Taivaiden Herran ja
palauttamaan nuoruudenvoiman maailmaan Hänen
verellään. Ja minä tulen johtamaan heitä.

*(Marisol kuuntelee hiljaa – sitten asian painavuus putoaa hänen syliinsä –
tärisyttäen hänen ruumista pelonsekaisella energialla).*

MARISOL Okei, nyt mä haluan herätä!

ENKELI Tulee sota. Enkelten vallankumous.

MARISOL Jumala on hyvä! Jumala on Kiva! Siunaa meidän
perheen piha!

ENKELI Pian lähetämme matkaan vakoojamme, värvätä
täysi-ikäiset taivaan luomukset taistoon ja nostaa
veroja...

MARISOL Kiitos lintujen laulusta! Kiitos Luoja Kaikesta!

ENKELI Pian joudumme riisumaan rauhan siipemme,
Marisol, ja pukemaan sodan siipemme. Sen jälkeen
tahraamme verta ja elinvoimaa taivaan ylle/päälle
ja herättää uinuvat tähdet!

MARISOL *(lausuu muistista kiivaasti):* “ja Taivaaseen syttyi
sota; Mikael ja hänen enkelinsä taistelivat
lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme taisteli – “

ENKELI Siitä voi tulla/seurata verilöyly. Itsemurha. Hänellä
on paremmat varustukset. Paremmin
järjestäytynyt, ja hiukan, no, kaikkivoipa. Mutta
meidän on voitettava. *(tauko)* Ja kun
voitamme...kun me kruunaamme uuden Jumalan
ja aloitamme uuden vuosituhannen...maa palautuu
ennalleen. Kuu palaa. Eläinkunnan alistus loppuu.
Miehet ja naiset nostetaan ylemmälle tasolle.
Kaikki lapset oppivat latinaa. Luomisen
täydellinen ympyrä – sulkeutuneena/sulkeutuu.

(Kaukaista ukkosta ja salamointia. Enkeli kiiruhtaa ikkunaan lukemaan

salaman viestiä. Hän kääntyy kohti Marisolia, joka yrittää kovasti herätä)

Joten joudun jättämään myös sinut. En voi jäädä.
En pysty suojelemaan sinua pidempään.

(tauko)

MARISOL

Mitä? Jätät minut?!

ENKELI

En haluaisi jättää. Rakastan sinua. Halusin kertoa sinulle, mutta nyt minun on mentävä, ja taisteltava -

MARISOL

jään ihan yksin?

ENKELI

Ja niin sinunkin on tehtävä. Sun on taisteltava. Et voi vain *sietää* asioita. Et voi luottaa onneesi tai rukoukseen tai armoon tai muihin ihmisiin. Kun pudotan siipeni, Marisol, Helveti purkautuu ja et pian tunnista maailmaasi – joten hanki itsellesi *valtaa*, Marisol, miten tahansa sen teetkin.

MARISOL

Mitä minulle tapahtuu ilman sua...?

(Enkeli lähestyy ja yrittää suudella Marisolia)

ENKELI

En tiedä.

(Marisol yrittäen lyödä Enkeliä. Marisol sylkee. Enkeli ottaa häntä kiinni käsistä)

MARISOL

musta tulee purtavaa...mut lahdataan!

(nyt valot paistavat jo aamuaurinkoa: Enkeli pitää kiinni rimpuilevasta Marisolista)

ENKELI

Jollet halua liittyä meihin --

MARISOL

Eeei!!

(Marisol ponnistelee vastaan. Hänen herätyskellonsa soi. Enkeli päästää Marisolin ja kiipeää tikkaita ylös, katoaa. Marisol pomppaa hereille – katsoo ympärilleen paniikinomaisesti – kaivaa heti veitsen tyynynsä alta. Kestää hetken tajuta, että hän on kotona sängyssään. Laittaa veitsen pois. Painaa herätyskellon nappia. Ajattelee: “- vain unta”, jonka jälkeen pudistaa päätään, huokaisee ja rauhoittuu. Pyyhkii hikeä otsaltaan.

Marisol nousee sängystä. Hän menee ikkunan luo ja katsoo alas kadulle – ilme täynnä uutta kauhua. Hän säntää kylpyhuoneeseensa kulisseissa).

Kohtaus 5

Valot syttyvät Marisolin toimistoon Manhattanissa: kaksi toisiaan kohti käännettyä, metallista työpöytää. Niiden päällä kirjoja ja papereita. Yhdellä pöydällä on pieni radio.

June saapuu toimistoon. Hän on irlantilais-amerikkalainen, 36: älykäs, käy täysillä, on kireähermoinen, pukeutunut fiksusti East Villagen muotiin. Hänen villit punaiset hiuksensa sekä Amerikkalaiset Pisamat korostuvat Marisolin latinoamerikkalaista tummuutta vasten. June yrittää lukea New York Postia, muttei voi keskittyä. Hän odottaa Marisolin saapumista. Laittaa radion päälle.

RADIOÄÄNI

...lähteiden mukaan presidentit astrologit tietävät minne kuu on kadonnut. Heidän mukaan kuun voi nähdä harhailemassa Saturnuksen renkaan yllä, eksyneen näköisenä. Pentagonin virkamiehet suunnittelevat miljardien käyttämistä avaruushinaajaan, jolla kuu saataisiin jälleen maan vierelle. Hinaaja kiinnittäisi pitkän ketjun kuuhun, jotta se ei koskaan enää ajelehtisi rakkaan maapallonsa piiristä. Nimettömän sisäpiirin edustajan mukaan Valkoinen talo aikoo rahoittaa Operaatio Vapaan Kuun veroittamalla hulluja. Vastauksena väitteisiin että lehmät antavat suolaista maitoa saastuneiden niittyjen takia, valtion tiedemiehet kehittelevät uutta lehmärotua, joka elää Astroturfilla.

(June sulkee radion. Marisol saapuu toimistoon työvaatteissaan. June kirkaiseen ilosta. Menee Marisolin luo ja halua tätä).

JUNE

Marisol! Luojan kiitos! En saanut unta koko yönä sinun takiasi!

(Marisol, vielä järkyttynyt eilisyön ilmestyksestä, hätkähtää onnettomasti. Hän vetäytyy Junen kainalosta).

MARISOL
JUNE

(epäilevästi) mikä on hätänä?
(ravistaen kädestä) Sä kuolit! Sä kuolit! Se oli kaikilla kanavilla eilenillalla! Sä olet Postin etusivulla!

(June näyttää Marisolille lehteä. Etusivulla on iso kuva naisen ruhjotusta ruumiista. June lukee):

“Kaksikymmentäkuusivuotias *Marisol Perez*,
Bronxin 180. kadulta, hakattiin kuoliaaksi IRT
Junalla 2 viime yönä noin kello 23”

(Marisol yrittää pysyä rauhallisena tämän erittäin graafisen esityksen edessä)

Mä luulin, että se olit sinä. Ja mä yritin soittaa eilen illalla mutta tiedätkö kuinka monta Marisol Pereziä on Bronxin puhelinluettelossa? Vain seitsemän sivua. En saanut unta.

MARISOL
JUNE

(hieman järkyttyneenä) Miten hän kuoli?
Saatanan barbaari löi sitä golf mailalla, voitsä uskoa? Niinkuin joku luolamies joka etsii illallista, vitun friikki. Mä oon vieläkin ihan hermostunut.

(Marisol antaa puutuneena lehden takaisin Junelle).

MARISOL
JUNE

June, se en ollut minä.
Ois voinut olla sinä, kun sä asut siellä huonossa naapuristossa, ja otat riskejä. Eikä tää muka pelota sua? Eikö ois aika jättää Bronx jo menneisyyteen?

(Marisol katsoo Junea suoraan ensimmäistä kertaa, yrittäen kerätä ajatuksensa)

MARISOL

Mutten se ollut minä. En kuollut viime yönä.

(Marisol istuu pöytänsä ääreen. June katsoo paperiaa).

JUNE

(Ei kuuntele) Helvetin korppikotkilla on juhlat tän kanssa, kato noita lähikuvia Marisol Perezin kasvoista televisiossa – siis mikä pointti siinä on? Tuolla ulkona vallitsee kalman ja sairauden musta pilvi. Usko pois, pimeä keskiaika on vihdoin koittanut; Visigootit tulevat kiipeämään noiden kaupungin muurien yli, enkä ole koskaan tuntenut itseäni niin selvästi lihapalaksi ennen tätä. Järkytänkö mä sua tällä?

(Marisol hieroo tykyttävää päätänsä)

MARISOL Joo.

JUNE Hyvä. Pientä jumalanpelkoa sinuunkin. Älä anna niiden saada sua valmistautumattona, ethän? Täytyy olla tosi valmiina *taistelemaan* nyt!

MARISOL (*katsoo Junea hämmästyneenä*) Miksi sanoit noin? Käskikö joku sanomaan noin?

(*Katsoo Marisolia pitkään*)

JUNE Joku vinossa tänän? Sä näytät hirveältä. Sinä, Miss Universumin Puerto Ricalainen Juppiprinsessa; sä et koskaan näytä hirveältä.

(*Marisol koittaa hymyillä, karistaakseen pelkonsa*)

MARISOL Ei se ole mitään. Ruvetaan töihin. Jos en saa tätä käsikirjoitusta pöydältäni tänään, niin...

(*avaa käsikirjoituksen ja on lukemaisillaan sitä, kun June sulkee sen*).

JUNE Tapahtuiko sulle eilen jotain?

MARISOL Ei – se – ole – mitään – mun – *kroppa* – tuntuu.kuin se istuu ihan väärin mun vaatteissa tänän. Joka iikka metrossa antoi mulle kylmiä väristyksiä, näytti kaikki niin nälkäisiltä. Kuulen lapsien itkevän. Haistan palavan ihmislihan. Ja nyt nainen, jolla on mun nimi, on tapettu mun kadulla eiisyönä. (*tauko*)Ja mä näin tätä unta. Siivekäs nainen. Musta enkeli, jolla oli kauniit siivet. Laskeutui sängylleni ja sanoi rakastavansa minua.

JUNE (*kiinnostuen*)Ai jaa?

MARISOL Vaikutti niin todelliselta. Täydelliseltä. Hyveelliseltä ja vahvalta, kykenemättömältä valheeseen; ylennetyltä, ylevältä, loistokkaalta, puhtaalta, upealta, hohtavalta.

JUNE hohtavalta?

(*ottaa Marisolia olkapäistä ja katsoo suoraan silmiin*)

-- Just! -- Marisol! Yo! Sitä ei tapahtunu! Sä näit unta. Toi on jotain Roomalaiskatolista skeidaa.

MARISOL ...nyt olen vain pahoillani. Minusta vain tuntuu / olen vain pahoillani kaikesta...

(Marisol menee näyttämön reunalle ja katsoo ylös taivaalle, odottaen jotain mutta tietämättä mitä. Hän taistelee kyyneliään vastaan. June katsoo häntä: Marisol ei ole ollenkaan itsensä tänään. June haluaa häntä. Marisol pitää lujasti kiinni Junesta. June yrittää piristää Marisolia).

JUNE Okei katso – tää sun unes on niinkuin kuun katoaminen. Kaikki vuosisadanvaihteen ennakkohermoja. En ole koskaan nähdyt näin paljon hermostuneisuutta. Kuu on vielä tuolla, mutta vainoharhaisuuden pilvi on peittänyt sen. Tollasta tapahtuu.

(Marisol vetäytyy pois)

MARISOL Minusta kuun katoaminen ei ole psykologista. On kuin maailma on seniili, June. Niinkuin me olemme historian kohdassa jossa kaikki romahtaa ja purkautuu. Haistatko sinä savua?

(Valot himmenevät hitaasti. June huomaa pimeyden heti. Katsoo kelloaan).

JUNE Hei! Kello on 9:30! Sääennusteessa kerrottiin, että Ohiossa tapahtuvan metsäpalon savu yltää New Yorkiin 9:30.

(June ja Marisol katsovat ulos ikkunasta. Valot himmenevät yhä enemmän).

Voi Jeesus! Miljoonat puut tulella!

(June ja Marisol katsovat tyyntä speaktaakkelia)

Voi luoja, tuo polyesterin haju...palaneet ostoskeskukset...laiminlyödyt lainat... työttömyys...ihmisten erikoiset korostukset...

(Valot alkavat nousta. Marisol ja June seisovat ikkunan äärellä ja katsovat mustan savun jatkavan matkaansa Eurooppaa kohti. Hiljaisuus. Katsovat toisiaan. Yllättäen, koko asia tuntuu absurdilta – nauravat.)

Paskat, mä meen kahvitauolle. Haluatko jotain alakerrasta? Kahvia? Haen kahvia.

MARISOL Kahvia ei enää ole.

JUNE (*vihaa teetä*): *Teetä-* tarkoitin *teetä*. Haen meille molemmille kupin teetä. Yksi maailmanmullistus vielä tänään, ja menen kotiin. Ootko kunnossa?

(Marisol nyökkää. June menee, jättäen Marisolin lukemaan käsikirjoitusta.)

MARISOL (*uteliaana*)”suolalla on tärkeä asema sekä muinaisten että nykyisten sivilisaatioiden mytologiassa ja ruokakulttuurissa. Muinaiset kirjoittajat uskoivat että taivaan enkelit muuttuivat suolaksi kun he kuolivat. Populäärimytologia kertoo meille, että Luciferin lankeamisen aikana taistelussa kuolleet enkelit putosivat alkumereen, mikä oli tuoretta vettä. Nykyaikojen valtamerten suola on peräisin langenneiden enkelten mätääntyneistä ruumiista...”

(*Jäätelömiestä saapuu toimistoon. Pukeutuneena hienoon pukuun, hän nuolaisee jäätelötötteröään. Hymyilee Marisolille, joka aavistaa pahaa jo katsoessaan miestä*).

JÄÄTELÖMIES Näyttelin elokuvassa *Taxi Driver* Robert De Niron kanssa ja ryökäle ei ole vielääkään maksanut minulle.

MARISOL Hmm. Etsittekö jotakuta?

JÄÄTELÖMIES Toinen apulaisohjaaja sanoi että voin hakea täältä palkkani *Taxi Driverista*.

MARISOL Tämä ei ole elokuvayhtiö. Me julkaisemme tiedekirjoja. Muistaakseni 10. kerroksessa on elokuvayhtiö.

JÄÄTELÖMIES Ei, kyllä tämä on oikea paikka. Olen varma että tämä on se paikka.

MARISOL No...hyvä herra...jospa soittaisin turvamiehet teille...

JÄÄTELÖMIES Tein rankasti töitä sitä elokuvaa varten. Se oli suuri mahdollisuuteni. Ja tietenkin, työskennellä De Niron kanssa – sehän on kuin näyttelijän taivas, mut hei – mä – mulle - ollaan vielä velkaa siitä!

MARISOL Olen kiireinen nainen, herra, johdan kiireistä osastoa -

JÄÄTELÖMIES Siis, mähän en halua alkaa temperamenttiseksi, mut Taxi Driverhan tuli ulos jo ajat sitten, eikä mulle olla vielääkään maksettu!

MARISOL Joo! Soitan turvamiehet sinulle -

JÄÄTELÖMIES (*epätoivonen*)Jeesus, mulla on laskuja! Mulla on vuokra maksettavana! Mulla on muksu Katolisessa päiväkodissa! Mulla on agentti, joka vaatii kymmenystä! *Ja miten vitussa mä meinaan maksaa tän jäätelötötterön? Luuletsä, et jäätelö on ilmaista? Luuletko että yhtiö antaa niitä hyväntekeväisyytenä?*

MARISOL (*kutsuen*) June? Onko tällä kerroksella joku?!

JÄÄTELÖMIES Älä ala vittuilee mulle, nainen. Mä esitin kerran Natsi skinheadia teeveen ‘viikon elokuvassa’ Mä sytytin jonkun liekkeihin Van Cortland Parkissa CBS kanavalle! *Ja mä pidin siitä roolista tosi paljon!*

(Jäätelömiestä heittää jäätelön Marisolin kasvoille. June syöksyy toimistoon).

JUNE Jätä hänet rauhaan, paskakasa!

(June lyö miestä niin lujaa kuin pystyy. Takoo miestä nyrkeillään. Hän ulvoo kuin koira ja juoksee ulos toimistosta. June juoksee perään. Kulisseista):

Joku auttakaa mun saamaan se kiinni!

(Marisolin pyyhkiessä jäätelöä kasvoiltaan, kuulemme pakenevia askelia. Askelet palaavat. June palaa, hengästyneenä).

Pääsi karkuun. (*nostaa puhelimen*) hei onko turvamies? Saatanan pellet! Miks te ette tee työtänne ja pysäytä hulluja pääsemästä rakennukseen!

(paistaa luurin alas. Menee itseään putsaavan Marisolin luo. Marisol vapisee).

MARISOL

Manteli-vanilja. En pysty enää koskaan syömään manteli-vanilja jäätelöä.

JUNE

No niin, se päätti sen, sinä ja minä me mennään ja pidetään loppupäivä vapaata, mennään mun luokse missä on turvallista, hevonkuuseen kaikki nyt, mä olen saanut tarpekseni tästä kuolemanloukusta...

(June alkaa potkia Marisolia liikkeelle. Marisol katsoo ylös – jähmettyneenä jonkin näyn edessä. Valot nousevat korkealla Marisolin yllä. Enkeli hyräilee ja putsaa Uzi – konekivääriä. Marisol ei ole varma näkeekö taas unta. June katsoo ylös, muttei näe mitään. June raahaa Marisolin kulisseihin. Valot himmenevät heittäen pimeyden Enkelin ylle).
